

Utváření lidského těla a dna

Rudolf Steiner

Ita Wegmanová

Přijímání bílkoviny je děj, který souvisí s jednou stránkou vnitřní činnosti lidského organismu. Je to ta stránka, která vzniká na podkladě přijímání látek. Výsledkem každé takové činnosti je tvoření formy, růst, novotvoření substanciálního obsahu. Patří sem všechno, co souvisí s nevědomými činnostmi organismu.

Naproti těmto dějům stojí opět jiné děje, které spočívají vyměšování ve vyměšování. Může to být vyměšování, které odvádí svůj sekret navenek, může to však být také vyměšování, kde je produkt vyměšování uvnitř těla dále zpracováván při formování nebo substancializaci těla. Tyto procesy jsou hmotným podkladem vědomých zážitků. Procesy prvního druhu tlumí sílu vědomí, když přestupují tu míru, která může být vyrovnávána procesy druhého druhu.

Zvláště pozoruhodný děj vylučování je vylučování kyseliny močové. Při tomto vylučování působí astrální tělo. močové Proces vylučování musí probíhat v celém organismu, ale zvláštní měrou se to děje močí. Docela jemně rozptýleným způsobem se však tento proces uskutečňuje také například v mozku. Když je kyselina močová odlučována močí, uplatňuje se přitom hlavně astrální tělo; organizace Já zde má jen podřízenou účast. Když je kyselina močová odlučována v mozku, působí především organizace Já, astrální tělo ustupuje.

V organismu je nyní astrální tělo zprostředkovatelem činnosti organizace Já pro éterické a fyzické tělo. Organizace Já musí přinášet do orgánů neživé substance a síly. Jen proto, že orgány jsou takto impregnovány neorganickými substancemi, člověk může být vědomou bytostí, kterou je. Organická substance a organická síla by utlumily lidské vědomí na úroveň vědomí zvířecího.

Astrální tělo svou činností budí v orgánech náklonnost k přijímání neorganických uloženin organizace Já. Jaksi pro ně razí cestu. Vidíme, že v dolní části lidského organismu má činnost astrálního těla převahu. Organismus zde nesmí přijímat substance kyseliny močové, ty musí být hojně vylučovány. Vlivem tohoto vylučování musí tu být zabráněno impregnaci neorganickými látkami. Čím více kyseliny močové je vylučováno, tím čilejší je činnost astrálního těla, tím menší je činnost organizace Já a tím menší je také impregnování tím, co je neorganické.

V mozku je činnost astrálního těla malá; kyseliny močové je vylučováno málo, zato tím více neorganických látek je ukládáno ve smyslu organizace Já. Organizace Já nepřemůže velká množství kyseliny močové; toto množství musí propadnout do činnosti astrálního těla; malá množství kyseliny močové přecházejí do organizace Já a tvoří pak podklad pro formování toho, co je neorganické ve smyslu této organizace.

Při rozdělování kyseliny močové jednotlivým oblastem musí ve zdravém organismu vládnout pravá ekonomie. Pro všechno, co je organizací nervů a smyslů, musí být dodáno jen takové množství kyseliny močové, jaké může potřebovat činnost organizace Já; pro organizaci výměny látek a údů musí být tato činnost potlačena; astrální činnost zde musí mít možnost se rozvíjet v hojném odlučování kyseliny močové. Jelikož astrální tělo jaksí razí v orgánech cestu pro činnost Já, musíme důležitou složku zdraví spatřovat ve správně rozděleném ukládání kyseliny močové. Neboť v něm se projevuje správný nebo nesprávný poměr mezi organizací Já a astrálním tělem v nějakém orgánu nebo orgánovém systému.

Předpokládejme nyní, že v určitém orgánu, ve kterém by organizace Já měla mít převahu nad astrální činností, by naopak začala převládat činnost astrální. Může to být jen takový orgán, v němž je kvůli uzpůsobení tohoto orgánu nemožné vyměšování kyseliny močové nad určitý stupeň. Tento orgán je pak přeplněný kyselinou močovou, která není zvládnuta organizací Já. Astrální tělo pak přece jenom začne s jakýmsi vyměšováním. Protože však na oněch místech chybějí vyváděcí orgány, ukládá se kyselina močová místo navenek v organismu samém. Když se dostane na taková místa v organismu, kde organizace Já nemůže dostatečně zasahovat, tak tu máme něco neorganického, tedy něco, co patří pouze organizaci Já, co však tato organizace Já přenechává činnosti astrální.

Vznikají ložiska, kde se do lidského organismu včleňují podlidské (animální) děje. Tu máme co činit se dnou. Když se říká, že dna se vyvíjí namnoze na podkladě vrozené dispozice, je tomu právě proto, že při převaze sil dědičnosti je zvláště činné to, co je astrálně animální, a tím je organizace Já zatlačena zpět.

Ještě lépe tuto věc pochopíme, když hledáme pravou příčinu v tom, že do lidského těla přicházejí při přijímání potravy takové substance, které nemohou pozbýt své cizorodosti, ani když jsou vystavené činnosti tohoto těla. Slabá organizace Já je nepřevádí do éterického těla, zůstávají proto v oblasti astrální činnosti. Kloubní chrupavka nebo partie vaziva mohou být přeplněny kyselinou močovou a tak v nich může dojít k přetížení tím, co je neorganické, protože v těchto částech těla zůstává organizace Já pozadu za astrální působností. Protože celá forma lidského organismu je výsledkem organizace Já, musí vést popsaná nepravidelnost k deformaci příslušných orgánů. Lidský organismus se tím jaksí snaží vystoupit ze své formy.